

Czarnulla Erich

Kategorie: Biografie

Urodził się 10 kwietnia 1902 r. w Bentschen (obecnie Bytom). Ukończył średnią szkołę handlową. Był żonaty i miał troje dzieci: dwóch synów, którzy zginęli na wojnie, oraz urodzoną w 1931 r. córkę. Przybył do Litzmannstadt (vide) w 1940 r. Pracę w Zarządzie Getta (vide) rozpoczął 15 czerwca 1940 r. Objął tam stanowisko kierownika Działu Kadr (Personalstelle). W kwietniu 1943 r. sprawował także funkcję kierownika działu ds. zamówień Wehrmachtu (Abteilung für Wehrmachtaufträge), a później, prawdopodobnie od 1944 r., kierownika [Wydziału Metalowego Zarządu Getta](#).

W 1942 r. znalazł się w drugiej grupie zaszeregowania płacowego obejmującej kierowników średniego szczebla, m.in. szefa Wydziału Finansowego Waltera Geneweina. Zamieszkał w Litzmannstadt przy ul. S. Kilińskiego 61.

Z racji zajmowanego stanowiska Czarnulla wielokrotnie wizytował getto i rozmawiał z władzami administracji żydowskiej. W 1942 r. brał udział w selekcjach przeprowadzanych w likwidowanych gettach prowincjonalnych w Kraju Warty oraz jeździł do obozu zagłady w Chełmnie [obozu zagłady w Chełmnie](#), latem 1944 r. był zaś bezpośrednio zaangażowany w likwidację getta, w trakcie której, według zeznań świadków, miał zastrzelić pięć osób, w tym dwójkę małych dzieci przy ul. Franciszkańskiej 29.

Razem z [Hansem Biebowem](#) w 1944 r. został kierownikiem cywilnym zakładów Bernsdorf u. Co. w Dreźnie, zajmujących pomieszczenia dawnej fabryki papierosów Reemtsma-Konzern przy Schandauer Strasse 68. Fabryka amunicji była filią obozu koncentracyjnego Flossenbürg. Zatrudniono tam wielu pracowników Wydziału Metalowego ewakuowanych z getta łódzkiego.

Jednym z nich był lekarz Arno Kleszczelski, który zeznał, że Czarnulla dostarczał lekarstwa chorym i okazywał żydowskim pracownikom pomoc.

Po wojnie schwytano go w Bad Homburg, a następnie postawiono przed Sądem Okręgowym w Łodzi. Po krótkim procesie został skazany 24 października 1947 r. na karę śmierci. W procesie kasacyjnym 31 stycznia 1948 r. uniewinniono go od zarzutu zabójstwa pięciu osób, wskazując, że jedynie strzelał w kierunku ludzi, ale pozostałą część wyroku utrzymano w mocy. Stracony 27 marca 1948 r.

Adam Sitarek

Źródła

APŁ, 221/29277, k. 9, 154, 165, 184, 341; *ibid.*, 221/29340, k. 15, 48; AZIH, 344/109, k. 2, 4; *ibid.*, 344/110, k. 6-9; 344/112, k. 1, s. 28;

The United States Holocaust Memorial Museum Encyclopedia of Camps and Ghettos 1933–194 T5, t. 1: Early Camps, Youth Camps, and Concentration Camps and Subcamps under the SS-Business Administration Main Office, cz. A, red. G.P. Megarere, Bloomington and Indianapolis 2009, hasło: Dresden (Bernsdorf & Co.), s. 578–579.

Tagi

administracja niemiecka

Data aktualizacji: 30-07-2026

Data dodania: 17-09-2025